

VV PŘÍSLOVEČNÁ – příčinná (důvodová), účelová, podmínková, přípustková

Urči: větu hlavní (VH), větu vedlejší (VV) a její druh + spojovací výraz (zakroužkuj/zvýrazni):

1. Chodím do školy, abych si rozšířil své vědomosti.
2. Bude-li pršet, na výlet nepojedeme.
3. Jelikož s ním souhlasím, podpořil jsem ho.
4. Slepil to, aby měl Petr radost.
5. Na výlet jsme jeli, i když pršelo.
6. Jestli ten oheň neuhasiš, začne hořet celý les.
7. Udělal to, protože si to maminka přála.
8. Přestože je opatrná, zlomila si ruku.